

kunne længes efter en Udvidelse af Valgretten, en langt bedre Tjeneste ved at skille de store Reformere ad og gennemføre dem en for en, efterhaanden som Betingelserne for det foreligge, for dog at komme til at faa gennemført disse store og, som vi mene, gavnlige Resultater, fremfor at stille en Ønskeseddel op, som det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen) forleden sagde, som vi paa Forhaand vide, vi ikke kunne faa opfyldt.

Ingvard Jensen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borghjerg) sagde, at jeg havde været mellem dem, som havde holdt paa en Sammenkobling af disse Lovforslag, som vi have behandlet; men det ærede Medlem har Uret i dette Tilfælde, og jeg vil i denne Henseende blot henvise ham til en Udtalelse af mig i Samlingen 1899—1900, Sp. 2259. Det er den korreste Maade, hvorpaa jeg kan udtrykke mig i den Henseende over for det ærede Medlem.

Borghjerg: Da jeg straks skal tage Ordet, er jeg ikke i Stand til at se efter, hvad der staar Sp. 2259. Jeg tvivler ikke om, at det er umaadelig interessant, men selv om jeg kan min Rigsdagstidende ganske godt, er jeg dog ikke i Stand til uden videre og uden at have set efter, at vide, hvad der staar, saa det vilde have glædet mig, om det ærede Medlem havde oplyst om, hvad der staar Sp. 2259 i den Aargang. Men saa meget ved jeg, og det behøver jeg ikke at se efter i Rigsdagstidenden, at det ærede Medlem for Bornholm Amts 2den Valgkreds (Ingvard Jensen) var Medlem af Toldkommissionen sammen med det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann), og han sad i Toldkommissionen fra 1894 til 1896, og jeg kender den Betænkning, som fremkom fra Toldkommissionen, og jeg kender den Mindretalsbetænkning, hvor det ærede Medlem var med, den Betænkning, som baade Venstre og de moderate samlede om. Jeg kender det Standpunkt, det ærede Medlem stod paa, og det var det, at vi skulde have en Toldreform, og at Statens Kompensation for denne Toldreform, for saa vidt der skulde Kompensation til, skulde være en Indkomstskat, og jeg ved, at det Standpunkt, som det ærede Medlem for Bornholm den Gang indtog, var det samme Standpunkt, som hele Reformpartiet indtog gennem det Program af 4. September 1895, som det skrev sig selv; thi det første Punkt begynder saaledes: en

frisindet Toldreform i Forbindelse med en Indkomstskat. Det var Nr. 1. Og jeg ved, at ingen Demokrat den Gang i Aarene 1894, 1895 og 1896 havde tænkt sig Muligheden af, at den første Skattereform, som man vilde skride til, naar Venstre en Gang havde sejret, skulde blive den her foreliggende, og det tror jeg, alle ærede Medlemmer ville give mig Ret i, det havde man ikke tænkt sig skulde blive det første, man foretog sig, at afskrive alle de gamle Ejendomsskatter til Staten og bruge en Indkomstskat til et Beløb af 6 Mill. Kr. dertil. Nej, man havde rigtignok tænkt sig at begynde med Toldreformen og bruge Indkomstskatten dertil og saa tage fat paa en Reform af den direkte Beskatning og se, hvad der muligvis kunde blive tilovers af Skatter dertil. Det havde været den demokratiske Vej; den Vej, man nu er gaaet, er den agrariske.

Det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Thomas Larsen) kom ligeledes igen ind paa det Punkt og talte paa ny om Ønskesedlen; han sagde: Det kan ikke nytte at skrive en Ønskeseddel. Men denne Ønskeseddel er jo Venstres Program, det er jo Venstrereformpartiets eneste, men ogsaa til Dato bestaaende og gyldige Program af 4. September 1895, det Program, hvorpaa det har vundet to Valgsejre, og hvorpaa det kom til Roret. Dette Program siger jo det, som det ærede Medlem kalder en Ønskeseddel, nemlig: en Toldreform i Forbindelse med en Indkomstskat. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem kan udtale sig saaledes; jeg har saa megen Respekt for Venstres Program, at jeg kalder det ikke en Ønskeseddel, jeg tror, det var Alvor, da det blev skrevet, og jeg beklager, at man nu ikke gør Alvor af det.

Det ærede Medlem talte om, at man maatte skille Reformerne ad, man maatte ikke sammenkoble dem. Det, Gud har sammenføjjet, skulle Menneskene ikke adskille, men jeg siger: det, Venstre har sammenføjjet, skal man heller ikke adskille. Venstre har paa sit Program sammenføjjet Indkomstskatten og Toldreformen, og vi ville ikke fra vor Side være saa formastelige at tage denne Sammenføjelse bort, at adskille det, som Demokratiet har sammenføjjet. Vi lægge Ansvar for denne Adskillelse, for denne uretmæssige Skilsmisse over paa det ærede Medlem og hans Parti. Dette Ansvar vil vise sig at være skæbnesvangert i Fremtiden. Den højtærede Ordfører kan tit nok tale om, hvad der er sagt af den og den, Talemaader om, hvad